

Η μεγάλη Παναγία που έφεραν οι πρόσφυγες στη Μηχανιώνα

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Η “Παναγία Μηχανιώτισσα” μεταφέρθηκε από τους ευσεβείς Μηχανιώτες στο νέο τόπο εγκατάστασής της. Παρά τα βάσανα και τις στερήσεις τους δεν άργησαν να αναγείρουν,στην Νέα Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης, ένα Ιερό Ναό.

Η φήμη της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας Φανερωμένης είναι πανελλήνια και έχει φτάσει και έξω από τα όρια της Ελλάδος. Η ετήσια πανήγυρις, με την οποία κάθε χρόνο στις 23 Αυγούστου γιορτάζονται τα εννιάμερα της Παναγίας, καθιερώθηκε στα 1927.

Για να τιμήσουν την Παναγία τη Μηχανιώτισσα, να την προσκυνήσουν και να ζητήσουν τη χάρη της, καταφθάνουν κάθε χρόνο τέτοια εποχή δεκάδες χιλιάδες επισκέπτες. Είναι οι χριστιανοί που προσέρχονται στη χάρη της, ταπεινοί προσκυνητές και ικέτες,από όλα τα μέρη της Μακεδονίας και μακρύτερα ακόμη, από όλες τις περιοχές της Ελλάδος.

ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

Ιστορία της εικόνας

Ένα μεγάλο τμήμα των ξεριζωμένων από τις πατρογονικές εστίες Ελλήνων της χερσονήσου της Κυζίκου (1922-23) και ιδίως αυτοί που κατοικούσαν στην ιστορική Μηχανιώνα, ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή όπου σήμερα ανθεί η Νέα Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης.

Φεύγοντας από εκεί, παρά την πίεση των πραγμάτων, τις δυσκολίες και την αγωνία τους, οι ευσεβείς Μηχανιώτες πρόσφυγες πήραν μαζί τους την προστάτιδα, χαριτόβρυτη και θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Φανερωμένης και την έφεραν στην Ελλάδα.

Στην χερσόνησο της Κυζίκου υπήρχαν δύο εικόνες με την προσωινυμία Φανερωμένη, που οι χριστιανοί τις αποκαλούσαν <αδελφές>. Η μία, της Κυζίκου, γνωστή απλώς ως <Φανερωμένη>, η άλλη <Παναγία η Μεγάλη> ανήκε στη Μηχανιώνα.

Όταν έγινε η μεγάλη Καταστροφή του Μικρασιατικού, του Ποντιακού και του Θρακικού Ελληνισμού, η μικρότερη εικόνα της Φανερωμένης Κυζίκου μεταφέρθηκε στην Πόλη. Παραδόθηκε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και σήμερα βρίσκεται στο ναό του Αγίου Γεωργίου. Η <Μεγάλη Παναγία> μεταφέρθηκε από τους ευσεβείς Μηχανιώτες. Η χήρα Κατίγκω Μαουτσίδου, που ήταν καντηλανάφτρα της Εκκλησίας της Παναγίας Φανερωμένης, πήρε τον Κώστα Καματάκη και τον Γρηγόρη Μπογάκη που ήταν 15 ετών, και πήραν την Εικόνα μαζί τους μέσα σ' ένα πάπλωμα) στο νέο τόπο εγκατάστασής της. Παρά τα βάσανα και τις στερήσεις τους δεν άργησαν να αναγείρουν, στην Νέα Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης, ένα μικρό Ιερό Ναό, ρυθμού βασιλικής. Στον οποίο τοποθέτησαν την <Φανερωμένη> Παναγία τους. Ενδόμυχος όμως πόθος τους ήταν να αξιωθούν μια μέρα να την ενθρονίσουν σε Ναό ανταξιο της.

Τα εννιάμερα της Παναγίας

15χρόνια μέτρησε η Παναγία, Αγία Μητέρα απανταχού των χριστιανών μετά την απώλεια έστω και υπό θεϊκή καθοδήγηση και υπόσταση του Υιού της Ιησού. Η Κοίμηση της ωστόσο υπενθύμισε τη θνητή της πλευρά που όμως καθαιρέθηκε σχεδόν αυτόματα εννέα μέρες μετά.

Γι αυτό το λόγο η Εκκλησία γιορτάζει με ευλάβεια και μεγαλοπρέπεια τα λεγόμενα “Εννιάμερα της Παναγίας” που στην ουσία αποτελούν τη λήξη της εορτής της Κοιμήσεως. Τελευταίος γήινος προορισμός της Παναγίας αποτέλεσε το χωριό Γεσθημανή και στο οποίο οι περίοικοι Την αντιμετώπιζαν ως πνευματική καθοδηγήτρια. Εκεί η ίδια εκοιμήθη.

Οι γραμμές της Αγίας Γραφής αναφέρονται εξονυχιστικά στην μετά από λίγες ημέρες αποκάλυψη της αναλήψεως του σώματος Της στους ουρανούς καθώς και στον τρόπο που μεσολάβησε υπό τη Θεία Χάρη για να αποκαλυφθεί το μεγαλείο της αναστάσεως Της.

Ο λεγόμενος άπιστος Θωμάς αποδείχθηκε και ασυνεπής καθώς δεν μπόρεσε να παραβρεθεί στην τελετή ταφής της Παναγίας αργώντας τρεις μέρες. Ωστόσο όταν κατέφθασε ζήτησε να του ανοίξουν τον τάφο για να προσκυνήσει το σώμα της Θεοτόκου. Μόλις όμως εγένετο έτσι οι παρευρισκόμενοι είδαν την Παναγία να ανεβαίνει στον Ουρανό αφού έλυσε πρώτα τη ζώνη Της δίνοντας την στον Απόστολο Θωμά.

Πρόκειται φυσικά για την Τίμια Ζώνη η παράδοση της οποίας γιορτάζεται στις 31

Αυγούστου. Μαζί με την Αγία Ζώνη διεσώθηκαν ο χιτώνας και το πέλπλο του κεφαλιού Της γνωστό ως μαφόριο ή εσθήτα.

Η φήμη της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας Φανερωμένης είναι πανελλήνια και έχει φτάσει και έξω από τα όρια της Ελλάδος. Γι'αυτό και χιλιάδες είναι οι χριστιανοί που προσέρχονται στη χάρη της, κατά την περίοδο του Δεκαπενταυγούστου και την ημέρα της πανηγύρεως της (23 Αυγούστου).